

متأسفانه صداوسیما مرکز گیلان در ۲ سال گذشته چند نفر از همکاران خود را به علت ابتلا به کرونا از دست داده است که از آنها می‌توان خبرنگاران شهرستان‌های لاهیجان و تالش را نام برد که حین انجام وظایف خبری به این بیماری مهلک دچار شدند. همچنین تعداد زیادی از همکاران هم در حین کار دچار بیماری شدند که الحمدلله به رغم تحمل سختی‌های فراوان بیماری با سلامت به آغوش خانواده برگشتند

گفت‌وگو با محمدباقر باقرزاده، مدیر صداوسیما باران

سریال ۳۰۰ قسمتی سوجان گوشه‌ای از رشادت گیلانی‌هاست

گیلان را بسیاری بارود و دریای خزر و از همه مهم‌تر طبیعت سبزش می‌شناسند. اما گیلان در تاریخ معاصر ایران یکی از مناطق بسیار مهم و کلیدی و مؤثر بر سرنوشت سیاسی کشور است. استانی که هنوز صدای میرزای کوچک خان و ایستادگی جنگلی‌ها در برابر متجاوزان خارجی در میان درختانش شنیده می‌شود و گرمی صدای خوانندگان و هنرمندانش از جغرافیای غرب آسیا گذشته است. گیلان سرزمین هنر و ذوق و شعر است. لایه‌های زنانش، صدای آواز چوپانانش، طلوع رنگین‌کمان بر آسمانش و بوی خوب خیس درختانش هر آدمی را هنرمند می‌سازد. در این شماره از قاب کوچک سراغ محمدباقر باقرزاده، مدیرکل صداوسیما مرکز گیلان رفتیم و با او در مورد هنر و صداوسیما این استان گفت‌وگو کردیم.

چرا اسم شبکه گیلان، «باران» گذاشته شده؟

گیلان پر باران‌ترین استان ایران است. باران همزاد گیلان و نماد سرزندگی و طراوت است. «باران» و «بارش» در تاریخ و ادبیات گیلان ریشه‌ای عمیق دارد و فرهنگ گیلان آمیخته با طبیعت کم‌نظیر و رویایی گیلان است. اسم شبکه تلویزیونی گیلان، باران است چون باران، نام آشنا ترین واژه در گیلان همیشه سبز است.

از سوی دیگر سابقه تاریخی گیلان به ۳۰۰ سال پیش و به تمدن‌های مهمی چون مارلیک و املش برمی‌گردد. تاریخ پر از افتخارات مهم از جمله فتح بغداد را دارد. گیلان رنگارنگ و با اقوام کهن و گویش‌های مختلف است، واقعیت این است که در گیلان، تاریخ و فرهنگ و طبیعت، برادران خونی و همزادی هستند که قرن‌ها در گیلان، کنار هم به خوبی زیسته‌اند و چه زیباست نام

شبکه گیلان، باران باشد. شبکه گیلان، شبکه فرهنگ و طبیعت است.

یکی از اهداف مراکز صداوسیما حفظ و اشاعه فرهنگی بومی و ترویج زبان مادری به خصوص زبان بومی است. برای این موضوع چه کردید؟

پاسداشت و حفظ فرهنگ و زبان و گویش گیلان همواره از اولویت‌های شبکه باران و صداوسیما مرکز گیلان است. تقاضا به داشته‌های فرهنگی و

تاریخچه صداوسیما گیلان

راه‌اندازی شد که علاوه بر گیلان، مازندران و حتی گرگان را هم پوشش می‌داد. بعدها با توجه به گستردگی کار فرستنده‌ها و نصب فرستنده‌های جدید از مرکز گیلان جدا شدند. آنتن فرستنده تلویزیونی گیلان با ۳۲۳ متر ارتفاع، بلندترین آنتن تلویزیونی ایران است که در روستای ساحلی زیباکنار قد برافراشته و با قدرت ۲۰ کیلووات انرژی و ۲۸۰۰ کیلووات تشعشع قادر است صدا و تصویر گیلان را به همه روستاها و شهرهای استان از دامنه شمالی البرز تا ماسه‌زارهای کرانه جنوبی دریای خزر برساند.

دو فرستنده نیز برای پخش برنامه برون‌مرزی (گرجی-تالشی) نصب و راه‌اندازی شد و با راه‌اندازی شبکه استانی صدای مرکز گیلان در ۱۳۷۵/۲/۵ برنامه‌های محلی از هنگام اذان صبح شروع و تا ساعت ۲۴ پخش می‌شد که با توجه به توانایی‌های ارزشمند همکاران رادیو و هنرمندان گیلانی با موافقت و حمایت مدیران ارشد سازمان صداوسیما از ابتدای آذرماه ۱۳۹۱، شبکه استانی صدای مرکز گیلان ۲۴ ساعته شد. فرستنده تلویزیون مرکز گیلان سال ۱۳۴۹ با همکاری مهندسان فرانسوی برای پخش برنامه‌های شبکه اول با قدرت ۲ کیلووات

فعالیت رادیو و به دنبال آن بهره‌گیری از هنرمندان موسیقی و تأثیر گیلان اواخر سال ۱۳۳۷ با افزایش قدرت فرستنده به مناطق دیگری از شهرستان رشت و حومه در پوشش رادیویی این فرستنده قرار گرفتند، از آنجا که قدرت آن فرستنده بسیار کم بود سال ۱۳۴۶ فرستنده آزادگان با قدرت ۱۰ کیلووات اصلی و ۱ کیلووات رزرو راه‌اندازی شد. سال ۱۳۶۵ برای سیگنال‌رسانی بهتر به تمامی نقاط استان، ایستگاه پر قدرت کیشهر با دو فرستنده پر قدرت برای پخش شبکه اول رادیویی و دو فرستنده برای پخش شبکه دوم رادیویی و همچنین

اندیشه ایجاد رادیو در ایران به حدود سال ۱۳۱۳ هجری شمسی برمی‌گردد و اولین فرستنده رادیویی در سال ۱۳۲۶ راه‌اندازی شد و مرکز گیلان از جمله قدیمی‌ترین مراکز رادیویی کشور است که اکنون «صدای جمهوری اسلامی ایران، مرکز گیلان» نامیده می‌شود. این مرکز فعالیت خود را با تأسیس رادیو در سال ۱۳۳۴/۲/۴ شمسی با نصب فرستنده‌هایی به قدرت ۷۵ وات در اداره پست و تلگراف آغاز کرد. ابتدا برنامه روزانه خود را روی موج متوسط در دو بخش از ساعت ۱۲/۵ تا ۱۲/۳ ساعت ۱۶/۳ تا ۲۱ پخش می‌کرد. با گسترش دامنه